

[Udenrigsministeren.]

end i de fleste andre Dele af Tyskland. Spørgsmaalet om Flygtningene i Sydslesvig er, saa vidt jeg har forstaaet, som hele det tyske Spørgsmaal — jfr. hvad Montgomery udtalte for kort Tid siden — et Spørgsmaal om overhovedet at klare denne Vinter igennem, uden at alt for mange dør af Sult eller dør af Kulde. Det er det, der er Spørgsmaalet. Derfor hører jeg til dem, der ikke kan presse alt for meget paa med Flygtningene her, hvor haardt og hvor ubehageligt det end er for os at have dem. Man kan ikke gøre det, naar man tænker paa det andet. Derfor er Spørgsmaalet i Sydslesvig slet ikke, som det ærede Medlem tror, et politisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal blot om at inficere, hvad der vel nok er nogle, der benytter Forholdene til, men det er et Spørgsmaal om bare at klare en frygtelig Vinter igennem. Dèr erklærer jeg, at jeg hører til dem, der siger, at man ikke kan stille alt for voldsomme Krav, rent bortset fra, at jeg ikke tror, man internationalt vil anerkende, at vi kunde stille os almindelig politisk paa det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram stillede sig paa. Men vi har naturligvis gjort, hvad vi kunde fra Udenrigsministeriets Side for at faa Forbindelse med de militære Myndigheder eller med Konsuler, Forbindelse med Plön, Montgomerys Hovedkvarter, eller med Frankfurt, hvor det amerikanske Hovedkvarter er, idet vi naturligvis ønsker at varetage, hvad der i bredeste Forstand er af danske Interesser.

Jeg vil derfor gerne over for det ærede Medlem og de andre ærede Medlemmer, som har talt om det sydslesvigske Spørgsmaal — det ærede Medlem Hr. Svensson ved, hvor højt jeg agter hans Arbejde; gennem mere end en Menneskealder har jeg kendt det og vurderet det højt, og jeg forstaaer hans Betragtninger; og jeg har allerede nævnt mine Synspunkter over for det ærede Medlem Hr. Appels Udtalelser — fremhæve, at i det Par Uger, jeg antagelig har tilbage at varetage mit Embede, vil det blive varetaget efter den samme Linie, og jeg føler mig i Overensstemmelse med det overvældende Flertal af det høje Folketing, naar jeg adskiller Spørgsmaalet om den praktiske Hjælp, som kan ydes Mindretallet af Landsmænd, og Spørgsmaalet om den politiske Afgørelse i Sagen, om hvilken jeg har udtalt mig saa tydeligt. Grænsespørgsmaalet, er — jfr. det ærede Medlem Hr. Appel — ikke Spørgsmaal om et Valg, denne Gang; det har det ærede Medlem skudt Hundrede Aar ud i Fremtiden. Jeg tror nu, det ligger

paa en noget anden Maade. Men i Spørgsmaalet om i enhver Henseende at hjælpe Sydslesvigerne, hvor vi kan, materielt, aandeligt, kulturelt, føler jeg mig overbevist om, at det danske Folketing og det danske Folk staaer samlet om den Politik, jeg har ført.

Finansministeren (H. C. Hansen): De Taler, der er holdt ved denne Finanslovdebat, har jo, som naturligt er, i ringere Grad drejet sig om det fremlagte Forslag til Finanslov end om de Hovedspørgsmaal, som det kommende Valg maa komme til at dreje sig om. Der er derfor for mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, men nogle Ord vil jeg dog gerne sige dels til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og dels til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby.

Maa jeg først have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at jeg er, om jeg saa maa sige, ung i denne Sal, men har dog snart været her i smaa 10 Aar. Jeg erindrer det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fra den Tid, da det ærede Medlem oplagt, frisk, med et Smil, som tiltalte, besatte denne Talerstol ved mange Lejligheder, og jeg kan ikke lægge Skjul paa, at jeg beundrede det ærede Medlem for hans evige Oplagthed. Det ærede Medlem har ogsaa været oplagt i den Periode, der er gaaet siden den 5. Maj, og jeg maa maaske have Lov til at sige, uden at der ligger nogen Brod i det, at det forekommer mig, at der har været noget vist forgræmmet og sammenbidt over det ærede Medlem, en vis Tendens til at lægge det Synspunkt: da jeg var Pige o. s. v., til Grund for sine Betragtninger. Jeg ved ikke, om jeg har taget fejl, om jeg vurderer forkert, men jeg har mange Gange syntes, at der i det ærede Medlems Betragtninger og Syn paa Tingene viste sig en Skepsis i videre Udstrækning, end jeg syntes fornøden over for det, som kom til at foreligge for det ærede Medlem. Jeg udtaler Haabet om, at vi efter dette Valg maa kunne møde det ærede Medlem, som han var tidligere, og at det gamle Blink i Øjet maa komme op, naar vi igen skal diskutere i mere normale Tider og i en mere normal Rigsdag.

Jeg har gerne over for det ærede Medlem villet gøre dette Par Bemærkninger, som kan siges at have et vist personligt Udspring.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde i Anledning af mine Udtalelser om Rigsdagens Medansvar, at jeg øjensynligt ligesom gik ud fra, at mit Ansvar ophørte, hvor Rigsdagen havde givet Tilslut-